

บทที่ 2

รายงานการวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ผู้วิจัยได้สำรวจการวิจัยอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับงานวิจัยนี้ พอสรุปได้ดังนี้

ในปี พ.ศ. 2502 อุ่น เย็นฤดี ได้ทำการวิจัยเรื่อง "การผลศึกษาในโรงเรียนมัธยมปัจจุบันในเขตเทศบาลนครกรุงเทพ ฯ" โดยใช้แบบสอบถาม สัมภาษณ์ และสังเกต ตลอดจนการสนทนากับนักเรียนและครูในโรงเรียนระดับมัธยมศึกษาซึ่งอยู่ในเขตเทศบาลนครกรุงเทพ ฯ จำนวน 9 โรงเรียน ผลการวิจัยพบว่า ครูและนักเรียนมีความสนใจต่อวิชาผลศึกษาคือ แต่การดำเนินการและการบริหารด้านผลศึกษา ยังไม่ดีเท่าที่ควรเพราะขาดบุคคลากร อุปกรณ์ สถานที่และเครื่องอำนวยความสะดวกต่าง ๆ¹

ในปี พ.ศ. 2508 กัลยา บุญญเศรษฐ ได้ทำการวิจัยเรื่อง "การสำรวจความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นในโรงเรียนรัฐบาลในจังหวัดพระนครและธนบุรีที่มีต่อการเรียนวิชาผลศึกษา" โดยใช้แบบสอบถามกับนักเรียนโรงเรียนรัฐบาลระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นในจังหวัดพระนครและธนบุรีจำนวน 45 โรงเรียน รวมประชากร 675 คน ผลการวิจัยพบว่า

1. นักเรียนต้องการให้มีสถานที่เพื่ออำนวยความสะดวกในการเรียนวิชาผลศึกษา คือ ห้องเปลี่ยนเครื่องแต่งตัว ตู้เก็บเครื่องแต่งตัว ห้องเก็บอุปกรณ์ ห้องพยาบาล ห้องน้ำที่ล้างหน้าล้างมือ ที่นั่งพัก และจัดอุปกรณ์ต่าง ๆ ให้เพียงพอ
2. กิจกรรมกลางแจ้งที่นักเรียนสนใจมากที่สุดคือ ฟุตบอล บาสเกตบอล วอลเลย์บอล ส่วนกิจกรรมในร่มที่นักเรียนสนใจมากที่สุดคือ เทนนิส แบดมินตัน ปิงปอง
3. นักเรียนมีความเห็นว่าทางโรงเรียนควรจะมีจัดการแข่งขันกีฬาในวันปิดภาคเรียน การแข่งขันกีฬาประจำภาคเรียน การแข่งขันกีฬาระหว่างโรงเรียนและครูควร

¹ อุ่น เย็นฤดี, "การผลศึกษาในโรงเรียนมัธยมปัจจุบันในเขตเทศบาลนครกรุงเทพ ฯ" (วิทยานิพนธ์ปริญญาบัณฑิต คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2502).

ช่วยเหลือให้นักเรียนที่ไม่สามารถร่วมกิจกรรมกับคนอื่น ๆ ตามปกติได้ นักเรียนที่ร่างกายผิดปกติ และนักเรียนที่เล่นกีฬาไม่เป็น¹

ในปี พ.ศ. 2511 อนันต์ อักขุ ได้ทำการวิจัยเรื่อง "การศึกษาประมวลการสอนและปัญหาการสอนวิชาพลศึกษาในชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นของโรงเรียนรัฐบาลในภาคการศึกษาหนึ่ง" โดยใช้แบบสอบถามกับครูใหญ่ อาจารย์ใหญ่ และครูผู้สอนวิชาพลศึกษาในโรงเรียนรัฐบาล สังกัดกรมวิสามัญศึกษาในภาคการศึกษา 1 จำนวน 99 โรงเรียน ผลการวิจัยพบว่า การสอนพลศึกษาโรงเรียนส่วนใหญ่เน้นการเสริมสร้างสมรรถภาพทางกาย กิจกรรมการสอนคือกายบริหาร การแข่งขันกีฬาภายในได้คร่จนถึงเรื่องความสามัคคีเป็นสำคัญ และการแข่งขันกีฬาระหว่างโรงเรียนเน้นถึงเรื่องกติกามาก ปัญหาที่เกิดขึ้นคือ ขาดบุคลากร อุปกรณ์ สถานที่ และเครื่องอำนวยความสะดวกต่าง ๆ นอกจากนี้ครูใหญ่ อาจารย์ใหญ่ ยังมีความเห็นขัดแย้งเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมพิเศษ เช่น การแข่งขันกีฬาภายใน การแข่งขันกีฬาระหว่างโรงเรียนและความมุ่งหมายในการสอนวิชาพลศึกษาบ้างพอสมควร²

ในปี พ.ศ. 2512 มีชัย คุณาวุฒิ ได้ทำการวิจัยเรื่อง "ปัญหาเกี่ยวกับการใช้อุปกรณ์การสอนวิชาพลศึกษาในโรงเรียนราษฎร์ระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นในจังหวัดพระนคร" โดยใช้แบบสอบถามส่งไปยังโรงเรียนราษฎร์ในจังหวัดพระนคร จำนวน 76 โรงเรียน ผลการวิจัยพบว่า

1. ครูพลศึกษาโรงเรียนราษฎร์ในจังหวัดพระนครยังมีไม่เพียงพอ
2. โรงเรียนราษฎร์ส่วนใหญ่มีสนามกลางแจ้ง และมีสนามคอนกรีตเป็นส่วนใหญ่ รองลงไปคือสนามดินและสนามหญ้า
3. ปัญหาอันเกิดจากสนามและสถานที่จัดกิจกรรมของโรงเรียนราษฎร์คือสนามแคบ สนามอยู่ใกล้กับห้องเรียนทำให้เกิดเสียงรบกวน เวลาเรียนในฤดูฝน ฝนตกทำให้น้ำท่วมสนาม

¹กัลยา บุญชูเศรษฐ, "การสำรวจความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นในโรงเรียนรัฐบาลในจังหวัดพระนครและชนบุรีที่มีต่อการเรียนวิชาพลศึกษา" (วิทยานิพนธ์ปริญญาบัณฑิต คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2508).

²อนันต์ อักขุ, "การศึกษาประมวลการสอนและปัญหาการสอนวิชาพลศึกษาในชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นของโรงเรียนรัฐบาลในภาคการศึกษาหนึ่ง" (วิทยานิพนธ์ปริญญาโท ภาควิชาศึกษาศาสตร์ วิทยาลัยวิชาการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2511).

4. ปัญหาเกี่ยวกับการใช้อุปกรณ์การสอนวิชาพลศึกษาคือ อุปกรณ์ สนามและสถานที่จัดกิจกรรมไม่เพียงพอ อุปกรณ์บางชนิดใช้แล้วทำให้เกิดเสียงรบกวนในห้องเรียนและนักเรียนไม่ช่วยกัน ระวังรักษาอุปกรณ์

5. ครูสอนพลศึกษาส่วนใหญ่มีความรู้เกี่ยวกับสันทนาการศึกษา แต่เกือบไม่เคยใช้ สันทนาการอุปกรณ์ประกอบการสอนพลศึกษาเลย เพราะไม่มีวัสดุหรืออุปกรณ์ที่สอดคล้องกับบทเรียนทางพลศึกษา และอุปกรณ์บางอย่างมีราคาแพงเกินไป

6. ครูพลศึกษาในโรงเรียนราษฎร์ในจังหวัดพระนคร มีความต้องการที่จะให้มีการปรับปรุงทางด้านอุปกรณ์และสันทนาการอุปกรณ์ ประกอบการสอนพลศึกษาคัดๆ กัน คือ ต้องการให้มีอุปกรณ์พลศึกษาอย่างเพียงพอ มีห้องเก็บอุปกรณ์พลศึกษาโดยเฉพาะ มีสถานที่และวัสดุสิ้นเปลือง สำหรับผลิตสันทนาการวัสดุหรืออุปกรณ์พลศึกษาง่ายๆ ขึ้นเองได้บ้างมีเจ้าหน้าที่ดูแล และซ่อมแซมอุปกรณ์และต้องการให้ผู้บริหารของโรงเรียนเห็นความสำคัญของพลศึกษาให้มากยิ่งขึ้น¹

ในปี พ.ศ. 2513 ไพฑูรย์ จัยสิน ได้ทำการวิจัยเรื่อง "ปัญหาในการจัดและการดำเนินการพลศึกษาในโรงเรียนมัธยมแบบประสม" โดยใช้แบบสอบถามกับครูพลศึกษาที่ทำการสอนอยู่ในโรงเรียนมัธยมแบบประสม 13 โรงเรียน จำนวน 44 คน ผลการวิจัยพบว่าจำนวนครูพลศึกษา อุปกรณ์ตลอดจนสิ่งอำนวยความสะดวกยังไม่เพียงพอ การจัดกิจกรรมพิเศษอื่น ๆ ได้จัดทำปกติและนักเรียนให้ความสนใจดี โดยเฉพาะโปรแกรมการแข่งขันทั้งกีฬาภายในและกีฬาระหว่างโรงเรียน ส่วนโปรแกรมสำหรับเด็กที่ผิดปกติทางโรงเรียนก็ได้จัดแต่ไม่ได้มีการแก้ไขข้อบกพร่องที่พบอยู่²

ในปี พ.ศ. 2514 เปล่งศรี เทพภูษิต ได้ทำการวิจัยเรื่อง "ปัญหาการสอนพลศึกษาในชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นในจังหวัดพระนครและธนบุรี พ.ศ. 2512" โดยใช้

¹มีชัย คุณาธุติ, "ปัญหาเกี่ยวกับการใช้อุปกรณ์การสอนวิชาพลศึกษาในโรงเรียนราษฎร์ระดับมัธยมศึกษาตอนต้นในจังหวัดพระนคร" (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต แผนกวิชาสันทนาการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2512).

²ไพฑูรย์ จัยสิน, "ปัญหาในการจัดและการดำเนินการพลศึกษาในโรงเรียนมัธยมแบบประสม" (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต แผนกวิชาพลศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2513).

แบบสอบถามกับครูพลศึกษาในชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นจำนวน 60 โรงเรียน ผลการวิจัยพบว่า ผู้บริหารยังไม่เห็นความสำคัญของวิชาพลศึกษาและไม่ค่อยให้การสนับสนุน จำนวนครูพลศึกษา อุปกรณ์และสถานที่ยังไม่เพียงพอ¹

ในปีเดียวกัน เสงี่ยม พรหมบุญพงศ์ ได้ทำการวิจัยเรื่อง "ปัญหาการใช้หลักสูตรวิชาพลศึกษาประโยคมัธยมศึกษาตอนต้น ฉบับพุทธศักราช 2503" โดยใช้แบบสอบถามกับครูใหญ่ อาจารย์ใหญ่ และครูพลศึกษาในโรงเรียนรัฐบาลระดับมัธยมศึกษาทั้งส่วนกลางและส่วนภูมิภาคจำนวน 490 โรงเรียน ผลการวิจัยพบว่า ครูพลศึกษาที่มีวุฒิในโรงเรียนรัฐบาลระดับมัธยมศึกษายังมีไม่ครบทุกโรงเรียน ครูพลศึกษานอกจากสอนวิชาพลศึกษาแล้วยังสอนวิชาอื่น ๆ อีก และช่วยทำงานพิเศษอื่น ๆ ด้วย ครูใหญ่ อาจารย์ใหญ่ และครูพลศึกษาเห็นว่าความมุ่งหมายในหลักสูตรวิชาพลศึกษาน่าจะเหมาะสมดีแล้ว เนื้อหาวิชาในหลักสูตรที่กำหนดนั้นโรงเรียนได้จัดสอนครบตามที่ระบุไว้ อุปกรณ์การสอน และเครื่องอำนวยความสะดวกต่าง ๆ ยังไม่เพียงพอ²

ในปี พ.ศ. 2516 คงศักดิ์ เจริญรักษ์ ได้ทำการวิจัยเรื่อง "โปรแกรมพลศึกษาของโรงเรียนรัฐบาลมัธยมศึกษาตอนต้นในกรุงเทพมหานคร" โดยใช้แบบสอบถามกับครูพลศึกษาในโรงเรียนรัฐบาลระดับมัธยมศึกษาตอนต้นในกรุงเทพมหานครจำนวน 62 คน ผลการวิจัยพบว่า โรงเรียนรัฐบาลระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นในกรุงเทพมหานครมีการจัดโปรแกรมพลศึกษาครบทั้ง 5 โปรแกรมคือ โปรแกรมการสอนพลศึกษาในชั้นเรียน 100% โปรแกรมการแข่งขันกีฬากายในโรงเรียน 98% โปรแกรมการแข่งขันกีฬาระหว่างโรงเรียน 82% โปรแกรมสนับสนุนการ 53% และโปรแกรมพิเศษสำหรับนักเรียนผิดปกติ 10% โรงเรียนมีปัญหาในการจัดโปรแกรมพลศึกษา คือ ก้านอุปกรณ์ สถานที่ และจำนวนครูพลศึกษาซึ่งยังมีไม่เพียงพอ²

ในปี พ.ศ. 2523 ชจร ตั้งสุวรรณรังสี ได้ทำการวิจัยเรื่อง "ปัญหาการเรียน

¹ เสงี่ยม พรหมบุญพงศ์, "ปัญหาการใช้หลักสูตรวิชาพลศึกษาประโยคมัธยมศึกษาตอนต้น ฉบับพุทธศักราช 2503" (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต แผนกวิชาพลศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2514).

² คงศักดิ์ เจริญรักษ์, "โปรแกรมพลศึกษาของโรงเรียนรัฐบาลมัธยมศึกษาตอนต้นในกรุงเทพมหานคร" (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต แผนกวิชาพลศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2516).

การสอนวิชาแยกหุ่นในชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นในกรุงเทพมหานคร" โดยใช้แบบสอบถามกับ
อาจารย์พลศึกษาจำนวน 48 คน และนักเรียนจำนวน 240 คน ผลการวิจัยพบว่า

1. ปัญหาด้านวัตถุประสงค์ กิจกรรมและวิธีดำเนินการเรียนการสอนวิชาแยกหุ่น
คือนักเรียนขาดแรงจูงใจในการเรียนการสอน เพราะไม่มีโอกาสชมหรือแข่งขันแยกหุ่น
2. ปัญหาด้านเนื้อหาวิชาแยกหุ่นทั้งวิชาแยกหุ่น 1 และแยกหุ่น 2 คือท่าม้วน
หลังต่าง ๆ ท่าสปริงคอ ท่าสปริงศีรษะ ท่าสปริงหลัง การพุ่งม้วนต่าง ๆ และท่าคิกต่อกัน
ที่ต้องใช้ทักษะหลายอย่าง เนื้อหาวิชามีมากทำให้อาจารย์พลศึกษาต้องเลือกและคัดแปลง
กิจกรรมแยกหุ่นให้เหมาะสมกับนักเรียน
3. ปัญหาอุปกรณ์และสถานที่ของวิชาแยกหุ่นคือ อุปกรณ์ไม่เพียงพอกับจำนวน
นักเรียน เบาะสกปรกและชำรุดเร็วกว่าที่ควรเพราะไม่มีที่เก็บรักษา
4. ปัญหาการวัดและประเมินผลวิชาแยกหุ่น คือไม่มีเกณฑ์ในการทดสอบแต่ละ
ทักษะของแยกหุ่น
5. ปัญหาการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาแยกหุ่น คือโรงเรียนขาดอุปกรณ์และ
สถานที่ในการที่จะให้นักเรียนได้ฝึกซ้อมนอกเวลาเรียน

จากผลการทดสอบค่า "ที" ปรากฏว่า ความคิดเห็นของครูพลศึกษาและนักเรียน
เกี่ยวกับปัญหาการเรียนการสอนวิชาแยกหุ่นในชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นในกรุงเทพมหานครมีความ
แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01¹

ในปีเดียวกัน ทิพวัลย์ เรืองขจร ได้ทำการวิจัยเรื่อง "ปัญหาการใช้หลักสูตร
มัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2521 วิชาพลศึกษาของโรงเรียนรัฐบาลในเขตการศึกษา 3"
โดยใช้แบบสอบถามกับครูพลศึกษาจำนวน 143 คน ผลการวิจัยพบว่า ครูพลศึกษาในโรงเรียน
มัธยมศึกษาระดับจังหวัดมีปัญหาในการสอนให้บรรลุตามจุดประสงค์ของวิชาตะกร้อ 1 และวิชา
ตะกร้อ 2 สำหรับครูพลศึกษาในโรงเรียนมัธยมศึกษาระดับอำเภอ นั้น มีปัญหามากในการสอน
ให้บรรลุตามจุดประสงค์ของวิชาแยกหุ่น 1 และวิชาแยกหุ่น 2 นอกจากนี้ครูพลศึกษาในโรง
เรียนมัธยมศึกษาระดับจังหวัดและระดับอำเภอ มีปัญหาในการใช้หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้นวิชา

¹ขจร ทั้งสุวรรณรังสี, "ปัญหาการเรียนการสอนวิชาแยกหุ่นในชั้นมัธยมศึกษา
ตอนต้นในกรุงเทพมหานคร" (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต ภาควิชาพลศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2523).

ผลศึกษาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในคําถามการสอนให้บรรลุตามจุดประสงค์ของวิชากริธา 1 วิชากริธา 2 วิชากระบี่ 1 วิชาบาสเกตบอล 1 และวิชาตะกร้อ 1¹

ในปีเดียวกัน ศิลป์พงศ์ ศรีวุฒิ ได้ทำการวิจัยเรื่อง "ปัญหาการจึกและคําเนินการโปรแกรมผลศึกษาในโรงเรียนรัฐบาลมัธยมศึกษาในกรุงเทพมหานคร" โดยใช้แบบสอบถามกับครูผลศึกษา ผู้บริหาร และนักเรียนจำนวน 320 คน ผลการวิจัยพบว่า กิจกรรมที่จึกให้มีการเรียนการสอนและการแข่งขัน ได้แก่ ยืดหยุ่น เทเบิลเทนนิส วอลเลย์บอล กริธา บาสเกตบอล ฟุตบอล มวยไทย แบดมินตัน และตะกร้อ ปัญหาการจึกคําเนินการคําถามการเรียนการสอน ได้แก่ การขาดสถานที่เปลี่ยนเครื่องแต่งกาย ขาดสนามฟุตบอล ขาดโรงฝึกกีฬา เวลาและชั่วโมงเรียนไม่เหมาะสม ขาดงบประมาณ ไม่มีห้องพักครู ขาดคํารวแบบเรียน และคู่มือครู²

ในปีเดียวกัน สุพรรณ จิตต์ภักดี ได้ทำการวิจัยเรื่อง "ปัญหาการจึกและคําเนินการโปรแกรมผลศึกษาในโรงเรียนราษฎร์ระดับมัธยมศึกษาในเขตการศึกษา 8" โดยใช้แบบสอบถามกับครูผลศึกษาจำนวน 91 คน ผลการวิจัยพบว่า โรงเรียนราษฎร์ระดับมัธยมศึกษาในเขตการศึกษา 8 ได้จึกโปรแกรมผลศึกษาครบทั้ง 5 โปรแกรม คือโปรแกรมการสอนผลศึกษาในชั้นเรียน โปรแกรมการแข่งขันกีฬาภายในโรงเรียน โปรแกรมการแข่งขันกีฬาระหว่างโรงเรียน โปรแกรมนันทนาการ และโปรแกรมพิเศษสำหรับนักเรียนดึกปกติ นอกจากนี้มีปัญหากับการสอนวิชาผลศึกษาคือ โรงเรียนไม่สามารถจึกกิจกรรมได้ตามหลักสูตร จำนวนนักเรียนแต่ละกลุ่มมีมากเกินไป ขาดหนังสือและคํารวที่ใช้ประกอบการเรียนการสอน ครูผลศึกษาสถานที่ อุปกรณ์ และเครื่องอ่านววยความสะดวกยังมีไม่เพียงพอ³

¹ทิพวัลย์ เรืองขจร, "ปัญหาการใช้หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2521 วิชาผลศึกษา ของโรงเรียนรัฐบาลในเขตการศึกษา 3" (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต ภาควิชาผลศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2523).

²ศิลป์พงศ์ ศรีวุฒิ, "ปัญหาการจึกและคําเนินการโปรแกรมผลศึกษาในโรงเรียนรัฐบาลมัธยมศึกษาในกรุงเทพมหานคร" (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต ภาควิชาผลศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2523).

³สุพรรณ จิตต์ภักดี, "ปัญหาการจึกและคําเนินการโปรแกรมผลศึกษาในโรงเรียนราษฎร์ระดับมัธยมศึกษาในเขตการศึกษา 8" (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต ภาควิชาผลศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2523).

ในปีเดียวกัน เอนก ช้างน้อย ได้ทำการวิจัยเรื่อง "ปัญหาการเรียนการสอน วิชากระบี่กระบองในชั้นมัธยมศึกษาในกรุงเทพมหานคร" โดยใช้แบบสอบถามกับครูผู้สอน วิชากระบี่กระบองจำนวน 55 คน และนักเรียนที่เรียนวิชากระบี่กระบองมาแล้วในภาคต้น ปีการศึกษา 2523 จำนวน 350 คน ผลการวิจัยพบว่า ปัญหาที่ครูประสบมากได้แก่ ด้าน วิธีปลูกฝังและเสริมแนวความคิดในการนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน ความไม่เหมาะสม ของสถานที่ การขาดความระมัดระวังของนักเรียนในการใช้และเก็บรักษาอุปกรณ์กระบี่ การ จัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้ได้ผลทางออกกำลังกาย การขอหมายให้นักเรียนฝึกซ้อม นอกเวลาในโรงเรียน เวลาที่ใช้ในการทดสอบ ความเชื่อมั่นในตนเอง และกล้าที่จะเผชิญ ภาวะต่าง ๆ อย่างมีหลักการและเหตุผล และด้านประสบการณ์และทักษะการใช้อาวุธต่อสู้ ป้องกันตัว ส่วนนักเรียนประสบปัญหาทางด้านทักษะของครู สถานที่เรียนมีพื้นแข็ง การ จัดกิจกรรมให้เหมาะสมกับกับการเรียนศิลปวัฒนธรรมไทย การสอบทักษะท่าท่า และด้านความ รู้ความเข้าใจเกี่ยวกับลักษณะการเคลื่อนไหวอันเป็นธรรมชาติของวิชากระบี่กระบอง

จากการเปรียบเทียบปัญหาของครูและนักเรียนที่ได้ประสบปรากฏว่า ด้านทักษะ ของครู ความไกลของสถานที่ การใช้อาวุธจริงมาประกอบการเรียนการสอน การจัดกิจกรรม การเรียนการสอนให้ได้ผลทางด้านกายการออกกำลังกาย การมอบหมายงานให้นักเรียนฝึกนอก เวลาเรียนในโรงเรียน การทดสอบความรู้รอบตัวเกี่ยวกับวิชากระบี่กระบอง ความเชื่อมั่น ในตนเองและกล้าที่จะเผชิญภาวะต่าง ๆ อย่างมีหลักการและเหตุผล มีความแตกต่างอย่างมี นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05¹

ในปี ค.ศ. 1955 เคนเนท กรีเออร์สัน (Kenneth Grierson) ได้ทำการ วิจัยเรื่อง พลศึกษาในโรงเรียนอัลเบอร์ตา โดยใช้แบบสอบถามกับครูพลศึกษาในโรงเรียน มัธยมของรัฐอัลเบอร์ตาจำนวน 74 โรงเรียน ผลการวิจัยพบว่า โรงเรียนส่วนใหญ่ไม่มีการ วางแผนการสอน ซากอุปกรณ์และสนาม ชั่วโมงเรียนจัดไว้มาน้อยเพียงไรขึ้นอยู่กับนโยบาย ของโรงเรียน²

¹ เอนก ช้างน้อย, "ปัญหาการเรียนการสอนวิชากระบี่กระบองในชั้นมัธยมศึกษา ตอนต้นในกรุงเทพมหานคร" (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต ภาควิชาพลศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2523).

² Kenneth Grierson, "Physical Education in Alberta high Schools", The Alberta Journal of Education Research, 1 (September 1955): 34.

ในปี ค.ศ. 1964 เจม เจ ไมเรล และ เวบบ์ เอ็ม ไอคา (Jame J. Myrle and Webb M. Ida) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ทำไมนักเรียนหญิงจึงไม่สนใจเรียนวิชาพลศึกษา โดยใช้แบบสอบถามกับนักเรียนจำนวน 500 คน จากโรงเรียนที่มีความพร้อมทางด้านอุปกรณ์การสอนวิชาพลศึกษา ครูพลศึกษา ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนจะสนใจเรียนวิชาพลศึกษามากน้อยเพียงใดนั้น ย่อมขึ้นอยู่กับโครงการสอนของครู การจัดทบทเรียนที่เหมาะสมกับความสนใจของนักเรียนเป็นสำคัญ ผู้วิจัยได้ให้ข้อเสนอแนะไว้ว่า ครูพลศึกษาจะต้องเตรียมการสอนและจัดโครงการสอน ตลอดจนการจัดกิจกรรมพลศึกษาให้เหมาะสมกับความต้องการและความสนใจของนักเรียน การเรียนการสอนวิชาพลศึกษาจึงจะได้ผลดี¹

ในปี ค.ศ. 1971 เชอร์เรส จาคอป เบคเคอร์ (Cherles Jacob Becker) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การประเมินผลโปรแกรมพลศึกษาของนักเรียนชายในวิทยาลัยชุมชนรัฐโอเรกอน โดยใช้แบบสอบถามกับครูพลศึกษาจำนวน 12 แห่ง ผลการวิจัยพบว่า การจัดโปรแกรมพลศึกษา การจัดกิจกรรมพลศึกษายังคงได้รับการปรับปรุงอีกมาก อุปกรณ์มีไม่เพียงพอ คุณวุฒิของครูผู้สอนวิชาพลศึกษา ควรส่งเสริมให้มีการศึกษาสูงขึ้น²

ในปีเดียวกัน มาร์เบล เกรนชอว์ โรบินสัน (Marbel Crenshaw Robinson) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การสำรวจโปรแกรมพลศึกษาของนักเรียนหญิงระดับมัธยมศึกษาในรัฐอลาบามา โดยใช้แบบสอบถามไปยังโรงเรียนจำนวน 422 โรงเรียน ผลการวิจัยพบว่า วิชาพลศึกษาจัดเป็นวิชาสามัญวิชาหนึ่งรวมอยู่ในหลักสูตรของโรงเรียน และโรงเรียนที่มีนักเรียนห้องละ 50 คน มีประมาณ 84% โรงเรียนทั้งหมดได้จัดให้มีการแข่งขันกีฬาระหว่างโรงเรียนมีประมาณ 61% นอกจากนี้อุปกรณ์ทางด้านพลศึกษาและเครื่องอำนวยความสะดวกยังมีไม่เพียงพอ สำหรับโปรแกรมพลศึกษาที่จัดขึ้นภายในโรงเรียนได้รับการสนับสนุนจาก

¹Jame J. Myrle and Webb M. Ida, "Why Girls Sit Out During Physical Education Lesson": An Investigation, The Physical Educator, 57 (November 1965): 75-81.

²Cherles Jacob Becker, "An Evaluation of Physical Education Programs for Men in Oregon Community College", Dissertation Abstracts International, 31 (April 1971): 5172 A.

ผู้บริหารน้อยมาก¹

ในปี ค.ศ. 1972 กอร์ดอน เอนจินี โคเกอร์ (Gordon Engene Coker) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การสำรวจโปรแกรมพลศึกษาสำหรับเด็กชายระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ในโรงเรียนรัฐบาลลุยเซียน่า โดยใช้แบบสอบถามกับครูพลศึกษาจำนวน 65 โรงเรียน และสัมภาษณ์ครูผู้สอนพลศึกษาจำนวน 75 คน ผลการวิจัยพบว่า โปรแกรมพลศึกษาสำหรับเด็กชายได้รับการปรับปรุงขึ้นมา แต่ยังคงขาดผู้ทำงานด้านนี้รวมทั้งการวางแผนงาน สำหรับผู้สอนพลศึกษา ได้จัดเตรียมโปรแกรมการสอนพลศึกษาอย่างดี แต่การสอนพลศึกษายังไม่สัมฤทธิ์ผลเท่าที่ควร²

ในปีเดียวกัน วิลมา สเปค เฮิน (Wilma Speck Hein) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การสำรวจการจัดโปรแกรมสุขศึกษาและพลศึกษาในชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นในโรงเรียนของมลรัฐฮาวาย โดยใช้แบบสอบถามกับผู้บริหารโรงเรียนในเมืองและนอกเมืองจำนวน 65 โรงเรียน ผลการวิจัยพบว่า ผู้บริหารส่วนใหญ่ขาดการวางแผนที่ดี เนื่องจากขาดครูที่มีวุฒิทางพลศึกษา ทำให้การจัดโปรแกรมการเรียนการสอนไม่ดีเท่าที่ควร ครูมีชั่วโมงสอนมากเกินไป และขาดวิธีการสอนที่ดี³

ในปี ค.ศ. 1974 โจส เอ็ม พอร์ทีรา ซัวเรซ (Jose M. Portela-Suarez)

¹Marbel Grenshaw Robinson. "A Survey of Girl's Physical Education Programs for the Secondary Schools in State of Alabama", Dissertation Abstracts International, 31 (April 1971): 1581 A.

²Gordon Engene Coker, "A Survey of Senior High School Physical Education Programs for Boys in Selected Louisiana Public Schools", Dissertation Abstracts International, 33 (October 1972): 1484-1485 A.

³Wilma Speck Hein, "A Survey to Determine the State of the Secondary Health and Physical Education Programs in the Districts and Islands in the State of Hawaii", Dissertation Abstracts International, 33 (November 1972): 2149 A.

ได้ทำการวิจัยเรื่อง การประเมินผลโปรแกรมพลศึกษาในโรงเรียนมัธยมชุมชน เปอร์โตริโก โดยใช้แบบประเมินผลส่วนที่ 4-13 ของแบบประเมินผลของโรงเรียนมัธยมแห่งชาติ

(National Study of Secondary School Evaluation)

นำมาประเมินผล

โรงเรียนมัธยมชุมชนในเปอร์โตริโก จำนวน 12 โรงเรียน ผลการวิจัยพบว่า โปรแกรมพลศึกษาในโรงเรียนส่วนมากยังอยู่ในเกณฑ์ที่ไม่ดี การนำโปรแกรมพลศึกษาที่วางแผนโปรแกรมโดยรัฐมาใช้ นั้น โปรแกรมที่ไม่ตรงกับสภาพความเป็นจริงและสภาวะของโรงเรียนนั้น ๆ ผู้ที่เข้าร่วมกิจกรรมโปรแกรมพลศึกษามีน้อย ไม่มีจำนวนนักเรียนที่แน่นอนในการเรียนพลศึกษาในชั้นเรียน ขาดอุปกรณ์และเครื่องอำนวยความสะดวก ซึ่งทำให้เป็นผลกระทบท่อการสอนและกระบวนการเรียนรู้ของวิชาพลศึกษา ความคิดเห็นของผู้วิจัยเห็นว่า ควรมีการปรับปรุงโปรแกรมพลศึกษาในทุกด้าน เพื่อที่จะจัดการพลศึกษาให้แก่ นักเรียนทั้งในปัจจุบันและอนาคตได้อย่างมีคุณค่าที่สุด¹

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

¹Jose M. Portela-Suarez, "An Evaluation of the Physical Education Programs in the Public Secondary Schools of Puerto Rico", Dissertation Abstracts International, 35 (March 1975): 5904 A.